

[ODCHODCZĘ *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w odchodzić).

sg N odchodczę. ◇ G odchodczęcia. ◇ L odchodczęciu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Niedonoszony, poroniony płód: Niektórzy powiadaią iż mają być [*jaskółcze kamienie*] zwinione w łkorę cielęcą odchodczęcią [nie porodzonego, ale wyprotego *FalZioł IV 50c*]/ á przywiązać ie ku lewemu ramięniu tedy vznałz niemąłą pomoc. *SienHerb 329a (Linde)*; Iedennafta przyczyna ciężkości przy rodzeniu bywa przy odchodczęciu [dla martwego płodu *FalZioł V 17d*] ktore bywa czwartego álbo piątego Kłiężycá od poczęcia/ ábowiem tych Kłiężycow bárzo mocno dzieię bywa przypoiono w żywocie mátczynym/ á ták z wielką boleścią vrywa sie z żywotá/ á zá ciężką boleścią rodzi sie tákowe odchodczę. *SienHerb 444a (Linde)*.

Synonimy: niedochod, niedochodca, niedochodek, niedochodziec, niedoszły.